

ईषद्भजः-दुर्भजः-सुभजः ;

भज्यमानः, भज्यमानः, विभङ्क्ष्यमाणः, बम्भज्यमानः ;

^१भङ्गः-भङ्गा, भजः, विभङ्क्षः, बम्भजः ;

भङ्क्तुम्, भजयितुम्, विभङ्क्षितुम्, बम्भजितुम् ;

भक्तिः, ^२सालभजिका, ^A उद्दालकपुष्पभजिका, भजना, विभङ्क्षा, बम्भजा ;

भजनम्, भजनम्, विभङ्क्षणम्, बम्भजनम् ;

^३भङ्क्त्वा ^B-भक्त्वा, भजयित्वा, विभङ्क्षित्वा, बम्भजित्वा ;

विभज्य, विभज्य, विविभङ्क्ष्य, विबम्भज्य ;

^४इक्षुभजं, गजभजं, ^Cवल्लीभजं [वा बभज]

भजम् २, } भजम् २, } विभङ्क्षम् २, } बम्भजम् २ ;

भङ्क्त्वा २, } भजयित्वा २, } विभङ्क्षित्वा २, } बम्भजित्वा २.

भक्त्वा २, } भजयित्वा २, } विभङ्क्षित्वा २, } बम्भजित्वा २.

(1146) “ भर्त्स तर्जने ” (X-चुरादिः-1683. सक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः ।

भर्त्सकः-र्त्सिका, विभर्त्सयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादि-

1. कर्मणि घञि कुत्वे च रूपमेवम् । स्त्रियां टाप् । भङ्गा=कुपुम्भम् ।
2. ‘संज्ञायाम्’ (3-3-109) इति स्त्रियामधिकरणे भावादौ ण्वुल् । एवमेव उद्दालक-पुष्पभजिका इत्यत्रापि ण्वुल् । उद्दालकपुष्पाणि=श्लेष्मातकपुष्पाणि भज्यन्ते यस्यां क्रियायां सेति विवरणम् । ‘नित्यं क्रीडाजीविकयोः’ (2-2-17) इति समासः ।
3. क्त्वायाम्, ‘जान्तनशां विभाषा’ (6-4-32) इत्यनुनासिकलोपविकल्पः, तेन रूपद्वयम् ।
4. ‘उपमाने कर्मणि च’ (3-4-45) इति कर्मणि, कर्तरि च णमुल् । ‘कषादिषु यथाविध्यनुप्रयोगः’ (3-4-46) इति णमुल्प्रयोजकधातोरेव अनुप्रयोगः ।
‘इक्षुभजं बभञ्जासौ गजभजं बभञ्ज तम् ।
अत्र हीक्षुमिवेत्यर्थस्तथा गज इवेत्यपि ॥’ इति. प्र. सर्वस्वे ।
- A. ‘षिक् सालभजिकाप्रख्यान् विषयान् कल्पनारुचीन् ॥’ भ. का. 7. 74.
- B. ‘भङ्क्त्वा भुजो विराधाख्यं तं तौ भुवि निचखन्तुः ॥’ भ. का. 4. 3.
- C. ‘अधिशयितवानब्धिं नाथो ममन्थ बबन्ध तं
हरधनुसौ वल्लीभजं बभञ्ज च मैथिलि ।’ श्रीगुणरत्नकोशे 64.